

sentlige herom. Af Ændringsforslag er der stillet hele 8. De to af disse Forslag, nemlig Nr. 2 og Nr. 5, ere stillede af et Flertal af Udvalget; og de andre Ændringsforslag ere stillede, dels af to Mindretal i Udvalget og dels — paa et særligt Blad Nr. 108 — af et Medlem udenfor Udvalget. Det følger af sig selv, at jeg ikke vil udtale mig om de Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal ikke har stillet, førend de vedkommende, som have stillet dem, have motiveret dem. Det første af de to Forslag, som Udvalgets Flertal har stillet, gaar ud paa at forhindre, at en Adjunkt, der bliver forfremmet ved at blive udnævnt til Overlærer, altsaa kommer op i en højere Lønningsklasse, i den ny, højere Stilling skal nøjes med en Løn ligesaa stor som den, han havde i den lavere Stilling, eller hvad der endnu er værre, og hvad der kan hænde ofte, nøjes med en Lønning i den højere Stilling, der er lavere end den, han fik i den lavere Stilling. For at tydeliggøre, hvad dette Ændringsforslag gaar ud paa, skal jeg tillade mig at benytte et nærliggende Eksempel. Jeg gaar ud fra, at en Adjunkt forfremmes til Overlærer ved en Statsskole, efter at han i 15 Aar har staaet i Adjunkternes Lønningsklasse. Idet han forlader denne Lønningsklasse for at gaa over i en højere — her Overlærer-klassen —, har han som Adjunkt ifølge Regeringsforslaget i Begyndelsesløn 2,400 Kr. aarlig og 3 Alderstillæg, hvert paa 300 Kr., saa at hans hele Lønning i det Øjeblik, han forfremmes til Overlærer, udgør i alt 3,300 Kr. pr. Aar. Idet den paagældende Adjunkt rykker ind i Overlærernes Lønningsklasse, faar han her i aarlig Løn ifølge Regeringsforslaget den nærmest højere Løn i Forhold til den Løn, han havde, da han forlod Adjunktstillingen. Men den nærmest højere Løn i Overlærer-klassen er 3,600 Kr. og tillige Begyndelsesløn for denne Klasse. Resultatet bliver altsaa det, at bemeldte Adjunkt ved at forfremmes til Overlærer opnaar 300 Kr. mere i Løn end den, han sidst havde i Adjunktstillingen; men denne Herlighed varer ikke længe — kun et Aar, hvis det alene kommer til at bero paa Lønningssatserne i de nævnte 2 Lønningsklasser. Sagen er den, at hvis den paagældende Adjunkt endnu i et Aar var bleven i den lavere Lønningsklasse, saa vilde han have opnaaet en Tjenestealder paa 16 Aar, og det vilde betyde, at han foruden de 3 Alderstillæg, han som Adjunkt allerede i Forvejen havde, fik et 4de Alderstillæg paa 300 Kr., saaledes at han, hvis han

var bleven i Adjunktstillingen, ogsaa her vilde komme til at oppebære i aarlig Løn 3,600 Kr. — netop den Løn, han oppebar i Overlærerklassen. Resultatet vilde altsaa blive det, at hvis ikke en ekstraordinær Indgriben kom til, vilde han vel det første Aar i Overlærerklassen have 300 Kr. mere i Løn end den, der kunde tilfalde ham, hvis han var bleven i Adjunktstillingen, men i de følgende 3 Aar vilde hans Løn i den højere Klasse være ganske den samme, som den, han kunde have oppebaaret i Adjunktstillingen, saa at han i de nævnte 3 Aar ikke vilde have en Øres Fordel af at være bleven forfremmet til Overlærer. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at Lønssatserne i de 2 nævnte Lønningsklasser meget vel kunde staa i et saadant Forhold til hinanden, at Adjunkten, der blev forfremmet til Overlærer, i den højere Lønningsklasse fik i kortere eller længere Tid mindre Løn end den, der vilde have tilkommet ham i den lavere Lønningsklasse, at sige, hvis Lønssatserne i begge Klasser alene skulde bestemme Lønnen.

Ændringsforslagets Princip er det, at naar en Embedsmand forfremmes til en højere Lønningsklasse, saa skal han til enhver Tid i denne Klasse oppebære mere i Løn, end hvis han var bleven i den lavere Klasse, og dette Princip's Virkeliggørelse sker derved, at naar det Tidspunkt indtræder, da Embedsmanden vilde have opnaaet et nyt Alderstillæg i den lavere Lønningsklasse, hvis han var bleven der, saa skal han i den højere Lønningsklasse, hvortil han er forfremmet, rykke op paa den nærmest højere Lønningssats i Klassen.

Ændringsforslag Nr. 5 omhandler en Klasse af Gymnastiklærere ved vore Statskoler. Der er to Klasser; den ene er de militært uddannede Gymnastiklærere, hvoraf der er 17. Deres Tal er altsaa ikke stort, og det er gennemgaaende Mænd, der ere et Stykke oppe i Alderen. Men saa er der ogsaa en anden Klasse, det er cand. mag.'erne, der altsaa have akademisk Uddannelse og tillige have faaet en Uddannelse som Gymnastiklærere. Det ligger i Sagens Natur, at vore højere Almenskoler sætte mere Pris paa denne Art af Gymnastiklærere. De 17 militært uddannede ville jo Tid efter anden gaa bort, og i deres Sted faa vi da de akademisk uddannede. Om de ere lige saa gode til at lede Gymnastikken som de gamle, er et Spørgsmaal, men de kunne i hvert Fald anvendes ved Undervisningen i forskellige Fag, hvor de gamle, militært uddannede Gymnastiklærere ikke kunne anvendes, saa-